

Nyári gyakorlat beszámoló

Nagy Bálint vagyok, immár harmadéves gépészhallgató. Hírlevélben hívta fel az ESZK a figyelmemet arra, hogy vannak nyári szakmai gyakorlat lehetőségek. Mivel amúgy is munkát kerestem a nyárra, jelentkeztem, ami annyiból állt, hogy küldtem egy e-mailt, amihez csatoltam az önéletrajzomat. Pár héttel ezután kaptam a választ, hogy menjek be egy elbeszélgetésre. Megmondom őszintén, egy kicsit féltem, hogy miket fognak kérdezni, és hogy akkor ez most egy állásinterjú-e, egyáltalán mire számítsak. A félelmemnek persze semmi alapja nem volt, egy kötetlen elbeszélgetés volt arról, hogy honnan jöttem, van-e elképzelésem arról, hogy hol szeretnék dolgozni, ilyenek.

Végül is a Főtáv ZRt-hez kerültem, ott is el kellett menjek először egy elbeszélgetésre, ahol megbeszéltük, nagyjából milyen munkaköröm lesz a cégnél. A gyakorlat 1 hónapos tartamát a Közműegyeztetési Osztályon töltöttem, ami egy kicsit meglepő volt számomra, mivel előzőleg úgy beszéltük meg, hogy a gyakorlat alatt AutoCad-del fogok rajzolni - van benne gyakorlatom -, illetve meglévő gépészeti rendszerek felmérésében fogok részt venni.

Az irodában hatan voltunk, a helyiség úgy volt kialakítva, hogy négy irodát nyitottak egybe, ezek sorban egymásra nyíltak. Az első részben ketten dolgoztak, ők foglalkoztak közvetlenül az ügyfelekkel. Csak érdekességként jegyzem meg, hogy a hölgy, aki ott volt, 46 éve a Főtáv-nál dolgozik, azon az osztályon. Azért ez nem semmi. Neki egyébként épületgépész-mérnöki végzettsége van, rajta kívül még ketten mérnökök, az egyik szintén épületgépész, a másik, az osztályvezető, aki mellé kerültem, pedig építőmérnök. A másik két ember közül az egyiknek általános iskolai tanár a végzettsége, ő korábban a Mikrofilm-laborban dolgozott. Ez a labor szintén a Főtáv-hoz tartozik, az összes dokumentumot, ami később - értsd: 20-30 év múlva- perdöntő lehet, mikrofilmre viszik. Egyik nap megnézhettem ezt a labort, érdekes volt, tele gépekkel, vegyszerekkel, ördögös mechanikai szerkezetekkel. Egy gépésznek igazi játszóház. Még egy ember volt az irodában, ő általában egyedül dolgozott, műszaki rajzoló, az ő feladata az volt, hogy a térképekre, illetve a HőTér nevű programba átvigye a változásokat (nyomvonal, csatlakozás, stb.). Ez a HőTér egy nagyon komoly adatbázissal rendelkező szoftver, innen szolgáltatnak adatot.

A gyakorlat során több mindenbe belekóstolhattam, az elején ezzel a „HőTér”-rel kellett megismerkednem, később innen kellett kikeresnem adatokat, egyeztetni a mikrofilmen lévőekkel, stb. Ezután voltak kisebb feladataim, megmutattak minden egyes munkafázist az irodában, sokat kérdeztem, mindenre szívesen válaszoltak, ha látták, hogy érdekel, részletesen elmagyaráztak mindent. A gyakorlat hátralévő részében adatokat archiváltam. Elég nagy átszervezések történtek a cégnél, ezért rengeteg adatot kellett digitalizálni. Nem mondom, hogy életem legizgalmasabb munkája lett volna, de azért ebben is meg lehetett találni az érdekességeket. Erőművek komplett engedélyezési és kiviteli dokumentációját láthattam a fakivágási tervtől kezdve az akusztikai hatástanulmányon keresztül a gépészeti és irányítástechnikai tervekig, mindent. Az, hogy ilyeneket láttam, úgy hiszem, sokat fog segíteni a jegyzőkönyvek és házi feladatok elkészítésében.

Összefoglalva ezt az egy hónapot elmondhatom, hogy tanulságos volt; láthattam egy sok embert foglalkoztató cég működését, sok mindenkit megismertem, bepillantást nyertem egy „tipikus” iroda hétköznapjaiba. Mindenki nagyon kedves és segítőkész volt velem, olyan gondom, hogy valakivel ne értsek szót, nem volt. Az elején a minimálbért beszéltük meg bérezésként, amit később meg is kaptam. Ha ez lett volna életemben az első munka, maradéktalanul meg lennék elégedve, így viszont, hogy már voltak sokkal felelősségteljesebb munkáim, egy picit kevésnek érzem, amit rám bízta. Ez persze érthető, olyan helyre kerültem, ahol a nagyobb felelősséggel járó munkát csak olyan ember végezheti, akinek van aláírási joga, nekem pedig még nyilván nincs.

Végül szeretném megköszönni a lehetőséget az ESZK-nak valamint a Főtáv-nak, továbbá a sok segítséget a Műegyetemi Iskolaszövetkezettől.

Budapest, 2009. szeptember 6.

Nagy Bálint